

ПРЕДПРАЗНИЧНО!

АПРИЛ 1876

Имало едно време общество, в което всички хора работели и затова имали свой празник - **Деня на труда!**

Може би за повечето от нас днес по този начин трябва да оповестим датата първи май. Защо ли?

Защото това е празник на всички хора, които се трудят - по различен начин, в различни форми, създавайки различни блага, лично за себе си или за други хора, а в съвремие, което отбелязва ръста на безработицата в % това звучи скептично.

В миналото Първи май бе ден на манифестации, развети знамена, усмихнати хора, ден, в който се обявявало кой от кого повече се е трудил и т.н. Сега някои празнуват този ден, а други дори не знаят коя дата сме, но в този ред на мисли си по-

зволяваме да ви насочим към търсене на отговор на един важен въпрос.

„Имате ли възможност за достоен труд?“

На сайта на Международната организация на труда можете да прочетете повече какъв е смисълът, заложен в думата „достоен“. За да ви

улесним, ще ви посочим няколко акцента:

1. Имате ли условия да работите производително там, където работите сега?
2. Получавате ли достатъчно добро за вас заплащане?
3. Имате ли гарантирани някакви социални протекции за вашето семейство, в случай че (не дай си Боже) се случи нещо неприятно с вас?
4. Имате ли условия за личностно развитие?
5. Свободни ли сте да изразявате ваши лични мнения по повод на работата?
6. Участвате ли във вземането на решения, които се отнасят до вашия трудов живот? Ако отговорите ви на всички въпроси са „Да“, трябва да сте спокойни,

че вашият работодател ви е осигурил условия за достоен труд по смисъла на Международната организация на труда.

Ако имате дори и едно „Не“, знайте, че вашият работодател има още какво да направи за вас и колегите ви.

Нека да не оставаме равнодушни в този случай.

В Деня на труда например можем да помислим (покрай другите свободни занимания) достатъчно ли сме били взискателни към ръководителите в това да осигурят условия за по-висока производителност. Реално погледнато и те биха били по-доволни, когато служителите са по-производителни!

Нека опитаме! Може да се получи!

И честит празник!
„Априлци“

Минало свършено или минало несвършено време

Не става въпрос за граматичната категория време в българския книжовен език, уважаеми читателю, а за историческата величина, с която мерим вечността.

Като свършено или несвършено време определяме подвига преди 136 години на обикновените люде, дръзнали да вдигнат главите си срещу потисничеството?

Ако в свършено време говорим за факта, че с 1333-ма бойци, шест черешови топа и конница бунтовниците в Брацигово цели 17 дни отблъскват турците...

Ако в свършено време говорим за уникално създадената тук организация, при която седем селища се събират зад издигнати крепостни стени и се сражават под благословеното от поп Сокол бунтовно знаме...

Ако е минало как брациговци, опиянени от свободата, се радват на всяка победа над башибозука, който не успява да пробие отбраната...

То и сега е величав подвигът на водителя на въстанието Васил Петлешков, който между двата огъня пред Хасан паша произнася думите: „Аз водих, аз заповядах... Сам съм, други няма!“

И днес все още се удивяваме на това, че начело на смелите мъже от Брацигово и околните села - Равногор, Бяга, Козарско, Жребичко, Радилово и Капитан Димитриево, се сражават свещениците Никола Троянов - поп Сокол, Илия Димитров, Ангел Сандъкчиев, Тодор Трифонов и други, повечето от които дават живота си за свободата.

С потушаването на въстанието, с осъждането на живите и панахидите за мъртвите не свършва величавата романтика на Април 1876.

След погрома животът в малкото селище вече не е същият. Всяка черна забрадка, всяко осиротяло семейство говори за свободата на духа и че няма ятаган, който да сломи мечтата и жаждата за нея.

Укрито и съхранено в църквата „Св. Йоан Предтеча“, бойното знаме на априлските въстаници от 1876 г. е запазено до наши дни.

Когато през 1892 година Брацигово е обявено за град, в декрета се казва, че това е реверанс на държавата пред подвига на жителите му.

По-късно всичко, което ще се случва в градчето ще бъде белязано от знака на бунтовната пролет от 1876 година. И така до днес.

В началото на месец май, когато пролетта трайно се настанява в черешовите корони, ние - потомците на брациговските смелчаци, се сещаме за повалените дънери и топовните изстрели и се чувстваме горди, наистина горди от събитията някога.

Затова ако граматиката потвърждава съществуването на минало свършено време в развитието на езика, то историята знае, че по-точна категория от минало несвършено време за нейния език няма.

Иванка СТЕФАНОВА

ПРАЗНИЧНА ПРОГРАМА МАЙ 2012

03.05.2012 г.

Исторически музей

– „Въглените на Петлешков още парят“ - викторина с ученици от четвърти клас на НУ „В. Петлешков“ - Брацигово и ОУ „В. Петлешков“ - Пловдив

05.05.2012 г.

9.00 ч. – велосъстезание за ученици

пл. „Централен“

10.30 ч. – майсторско кормуване

автополигон – Брацигово

08.05.2012 г.

17.30 ч. – концерт архитектурен комплекс „Попови къщи“

09.05.2012 г.

17.30 ч. – концерт НЧ „В. Петлешков - 1874“

11.05.2012 г.

10.30 ч. – вдигане на знамената пл. „Централен“

11.00 ч. – шествие до лобното място на В. Петлешков

Градски стадион

19.30 ч. – полагане на венци пред паметника на В. Петлешков

парк „Априлци“

20.30 ч. – тържествен митинг и зарядна проверка

пл. „Централен“

22.00 ч. – народно веселие

пл. „Централен“

12.05.2012 г.

10.30 – 22.00 ч. – концертна програма и народно веселие

пл. „Централен“

6 май - Ден на храбростта

През месец май честваме един от големите пролетни празници, който се отбелязва не само от християните, но и от другите етноси у нас. Шести май - Денят на великомъченик Победоносец Георги, е Денят на храбростта и празник на Българската армия, на всички военни от запаса.

Той датира повече от 135 години, когато се слага началото на нашата войска. През този период Българската армия участва в 5 войни за защита на Отечество и за обединение на своя народ. Записва славни страници от победи при Сливница и Драгоман, Лозенград и Люле Бургас, Шаркьой и Булаир, Дойран и Завоя на Черна, Тутракан и Силистра, Страцин и Стражин, Драва и Мур,

превзема с щурм Одрин. Винаги е била стожер на държавността.

Тази година тя посреща своя боен празник с предстоящото честване на 100-годишнината от Балканската война (1912-1913 г.), която е най-справедливата война за нас, един блестящ епизод във вековните борби против турско робство за национално освобождение и обединение.

Общинският съвет на СОСЗР - гр. Брацигово, поздравява всички войници, офицери, ветерани, участвали във войните, и военноположените в общината с Деня на храбростта, като пожелава много здраве и дълголетие на тях и семействата им.

Честит празник!
Председател на СОСЗР:
о.з.к-н С. ДРАГОВ

МЕЖДУ ДВА БРОЯ

ОСПОЗ
От 2 април 2012 г. стартира Национална програма ОСПОЗ (От социални помощи към осигуряване на заетост - 2012 г.). По нея в Брацигово ще работят трима човека на 6-часов работен ден в дейност „Възстановяване на зелена площ за отдих“. Районът, който ще облагородяват е обект - парк „Априлци“, по-известен на местното население като Градската градина, който от 2011 г. е парк - национален паметник на културата.

ТЪРГ
На 04.04.2012 г. се проведе търг за продажба на имоти - земеделска земя, в землището на с. Равногор, местността Чечево.

На търга се явиха двама кандидати. След проведената процедура фирма „Въча Трейд“ ООД - гр. Пловдив, се сдобил с четири имота.

Предстои да бъде сключен договор за продажба и новите собственици да влязат във владение.

(Соб. инф.)

Сдружението Брацигово – Неве вече има нов устав и председател. Мария Китова е млада и амбициозна дама, която, надяваме се, ще съумее да продължи традициите в сътрудничеството с френските ни приятели.

ЗА ЕСТЕТИЧЕСКИЯ ВКУС

Всяка творба на изкуството - било то филм, роман, стихове или песен, предизвиква нашите чувства или мисли да изразим своето мнение - „харесва ми“ или „не ми харесва“... А можем ли да обясним защо казваме това или онова - на какво основание? „Всички са еднородни, че всичко прекрасно се харесва и всичко грозно не се харесва, но не всичко, което се харесва, е в истинския смисъл прекрасно и не всичко, което не се харесва следователно може да бъде обявено за грозно...“ - твърди един немски мислител.

За да ни допадне една творба, едно от първите условия е да има съвпадане не мислите и чувствата ни с тези на твореца - близост на възгледите, еднородност на емоционалността, сроден характер и темперамент, еднакво или близко равнище на ерудицията, дори близки политически убеждения и т.н. Затова не случайно американският поет Волт Уитман е твърдял, че „за да имаме велики поети, трябва да имаме прекрасни слушатели.“ От друга страна, когато дадена творба - най-вече стихосбирка или песен, съвпада с политическата насоченост на управляващите, ако е създадена от талантлив творец - като Никола Вапцаров или Пеньо Пенев, се налага като мяра, като съвършенство.

При това не трябва да забравяме прозрението на философа Емануел Кант, който твърди, че „удоволствието, което определя съдението за вкуса, е свободно от всякакъв интерес“, сиреч при изказване на отношение, ако сме искрени, не трябва да се съобразяваме дали това ще хареса някому или не... Защото ние оформяме своя естетически вкус най-вече чрез повишаване нивото на знанията, обогатяване на нашата емоционалност, усъвършенстване на нашето отношение към живота и света, което става чрез упорит труд върху основата на чувствената ни нагласа. За предразположението към възприемане на една или друга творба има значение дори мястото, където сме седнали - в градския парк или пред зъболекарски кабинет...

Също така възрастта ни е съществена при възприемането на творбата на изкуството, сиреч за оформянето на нашето мнение - младите хора обичат любовни филми, приключенски сюжети, така наречените „екшъни“, докато хората в по-зряла възраст, които намират удоволствие в по-дълбоки размисли, търсят исторически филми, народни песни, посветени на нашата народностна съдба и т.н.

Не на последно място е нашето съпричастие към разковничето на твореца, нашето сродство с неговото възприемане на света, сиреч нагласата да се удивляваме... И най-вече да не забравяме прозрението на древния Протагор: „Човекът е мярата на всички неща!“

Димитър АДЖЕЛАРОВ

УЧЕНИЦИ СРЕЩУ ИЗВЪНРЕДНИТЕ СИТУАЦИИ

На 20 април 2012 г. в Младежки дом – Брацигово, се проведе третото през годините общинско състезание по „Бедствия, пожари и извънредни ситуации“ за ученици.

На неутрална територия този път се срещнаха два отбора - на СОУ „Народни будители“ - Браци-

гово, и ОУ „Христо Ботев“ - с. Бяга.

Общинският кръг на надпреварата бе теоретичен. Учениците - осмокласници, трябваше да мерят знания в областта на извънредните ситуации чрез решаване на тест, състоящ се от 35 въпроса. Всеки верен отговор носеше на участниците 1

точка, а времето за решаване на въпросника бе 35 минути.

Момчетата и момчетата спокойно и зряло решиха теста за по-малко от определеното време.

След обстоен преглед, общинската оценяваща комисия с председател Михаил Дзуков излъчи ре-

зултатите.

Максимален брой точки - 60, за отбора си набра съставът на СОУ „Народни будители“, а този на ОУ „Христо Ботев“ - с. Бяга, само 35,5.

Най-добре представил се в теоретичните познания по БАИС е Тодор Славчев от отбора на брациговското училище.

Представителите на Брацигово ще участват в областния кръг на състезанието, който ще се проведе в Пазарджик.

Там младите хора ще покажат как на практика прилагат познанията, показани в писмен вид на теста.

Успех!

Михаил ДЗУКОВ

Април 1876 - възраждането на една нация

Спомен за Георги Шаров – началника на артилерията

В родословието на немалко фамилии в нашия град има герои от миналото, отдала всичко свое – дори живота си, в борбата за освобождението на народа ни. За доста от тях се знае малко, поради оскъдни исторически сведения или липса на желание от поколенията им да се ровят в корените на рода си. Такъв човек е Георги Христов Шаров – един от създателите и началник на Брациговската черешова артилерия.

Той е роден през 1838 г. в Батак. Баща му Христо Шаров - брациговец, е женен за батачанка, но три години след раждането на сина си умира от неизвестна болест.

Като поотраства, Георги учи дюлгерство при брациговски майстори. През 1858 г. се оженва за Стоянка Бъчварова, дъщеря на брациговски розовар. От брака им се раждат шест деца - трима синове и три дъщери.

Георги Шаров - среден на ръст, широкоплещест, мургав и с мустаци, е сравнително добре образован за времето си. Знае говоримо румънски, сръбски и руски. Пътува неколкостранно в Румъния и Сърбия, посещава и Русия. Много трудолюбив, справедлив и честен баща.

Като дюлгерин е един от добрите майстори и

участва в построяването на много къщи в Брацигово. Заедно с някои от първите поборници и другари на В. Петлешков взема участие в тайните сборки по устройването на въстаническата армия. Скоро след създаването на революционния комитет в Брацигово, по поръка на Петлешков отива в Румъния, където учи във Военно-артилерийска школа. След завръщането си предлага да се изработят топове и се създаде артилерия за въстанието. Предложението му е прието еднородно. Като вещ артилерист, той дава ценни съвети при изработването на черешовите топчета.

На 27 април 1876 г. в местността Гробето под негова команда, в присъствието на ръководи-

телите на Брациговския въстанически пункт става тържественото изпробване на дванайсетте черешови топа.

След разгрома Г. Шаров не се предава - няколко месеца се укрива в Брацигово, но заболява от остра пневмония и в началото на 1878 г. умира - на 40-годишна възраст.

Умира без да види Освобождението на родината си.

Той оставя 3-ма синове, 3 дъщери, 19 внуци, 27 правнучи и 28 праправнучи. Между тях има трима професори с международна известност, изтъкнати учени, високообразовани и квалифицирани специалисти, служители и работници.

Екатерина ДАМЯНОВА, директор на Историческия музей

ИСТОРИЯ И ГЕОГРАФИЯ НА КОЛЕЛА

Ученици от ПГСА на паметника на Асеневици във Велико Търново

На 24 и 25 март 2012 г. се проведе двудневна екскурзия с ученици от ПГСА по маршрут: действащ етнографски комплекс Етъра, Габрово, архитектурен резерват Боженци, Трявна, В. Търново и Дряново. Тази екскурзия е част от училищната програма „История и география на колела“, която се осъществява вече трета година и дава възможност на учениците да се запознаят на живо с исторически, географски и архитектурни забележителности в България.

Нашите възпитаници обичат този атрактивен начин на усвояване на учебния материал и определено са впечатлени от забележителностите на страната ни, които иначе възприемат като поредната скучна картинка в досаден учебник.

Смятаме и за бъдеще да преподаваме на колела.

Стоянка ЙОРДАНОВА

ДА СПАСИМ ОБРАЗОВАНИЕТО, КОЕТО ЩЕ СПАСИ НАС

Под този неписан надслов премина насрочената за 18 април 2012 г. извънредна сесия на Общински съвет – Брацигово.

На форума присъстваха директорите на учебните заведения в общината, но за съжаление, интересът от страна на гражданите бе никакъв.

На общинските съветници бе представена обобщена презентация по темата от главен експерт „Образование и култура“ г-жа Иванка Стефанова.

Експозето обрисова картината за състоянието на образователната мрежа като цяло и в общината понастоящем.

Един от основните и най-сериозните проблеми на съвременното българско общество се оказва образованието. Много са въпросителните, които трябва да бъдат решени. Много реформи трябва да бъдат направени, за да може образованието в България да бъде на европейско ниво и българските деца да имат пълния потенциал на реализация не някъде другаде, а в България.

Проблемите на образованието ни имат икономически, социален и политически характер. След 1989 година в България се налага цялостна промяна и реформа на образователната система. Налагат се нормативни промени, свързани с новата ситуация в страната. Въпреки силното желание за реформа, образованието не се подобрява, а обратно на това - влошава се. Европейските стандарти не се постигат поради много причини. Бавните темпове, с които се извършват реформите водят до снижаване на образованието. Загубва се връзката между учителя и ученика. Настъпва пълна липса на уважение и респект към личността на преподавателя. Загубва се връзката между родителите и учителя, загубва се връзката между институциите. Все повече се увеличава делът на децата, които или не постъпват в училище, или са отхвърлени

и отпадат от него. Всичко това налага основен преглед на образователната система и реализирането на наистина успешни реформи, които да доведат до реален резултат.

По данни, в общината ни съществуват 5 училища и 5 детски градини. В общинския център – Брацигово, функционират 3 учебни заведения и две обединени детски заведения. Всички те, по думите на директорите, са с традиции в предлаганото образование, но за всички най-болният проблем с днешна дата е липсата на човешки ресурс – децата.

Най-голямата дилема ще бъде сформирването на паралелките след осми клас в двете средни училища.

От представената статистика към момента в учебните заведения общо се обучават 716 ученици, толкова колкото в недалечното минало е вмествало само едно училище.

Стремежът на всички е към предлагане на нов, съвременен, качествен и конкурентноспособен образователен модел, стига да може да се задържат и малкото ученици.

Всички образователни институции в града и общината участват в програмите за подобряване условията на обучение и възпитание, които предлага Министерството на образованието, младежта и науката.

Въведено е задължителното обучение на петгодишните деца в подготвителни групи, целодневното обучение на първокласниците и второкласниците, осигурено е храненето на всички, дори и на пътуващите ученици, които не са предпознали средните училища.

Общината разполага с два училищни автобуса, които обхващат децата и учениците от селата, в които вече няма училище и детска градина.

Ще успеем ли да опазим образованието днес, за да ни пази то утре е въпросът, чието решение се крие във времето.

„Априлци“

Тема с продължение

ЕНТУСИАСТИ – ХОРАТА, КОИТО ИСКАТ ДА ИМ Е ЧИСТО

Инициативата „Идея за чист град“, която обявихме в миналия брой

на вестника, вече се превръща в реалност. Много от нашите съграждани откликнаха ентузиазно на призива и улиците и районите, в които живеят наистина се превръщат по-добро и уютно място.

Живущите на ул. „Поп Сокол“ събраха пари, набавиха помпи и маркучи и сами измиха улицата

си, след като почистиха натрупания през зимата пясък.

Благодарим им от сърце, тъй като с наличната техника общинското звено „Чистота“ в момента едва смогва да почисти и измие централната част на града.

Жителите на Брацигово от улица „Антон Аш-

керц“ също се включиха в пролетното почистване и освежаване на улично-троотоари. Те изчистиха по-расналата трева, събраха боклуците и подготвиха района за измиване.

Надяваме се да срещаме все повече съмишленици!

/Соб. инф./

23 април – ДЕНЯТ НА КНИГАТА

През всичките години от развитието на човечеството тя ни следва и еволюира заедно с нас.

Също както най-добрия приятел, книгата ни съветва, размива, придружава, кара ни да мечтаем. Днес хората отдаваме нужното й признание, отбелязвайки на 23 април Международния ден на книгата и авторското право.

Древна форма на книгата е шумерската глинена плоча с асировавилонско клинописно писмо. Клинописът е едно от най-ранните познати форми на писмено изразяване, създаден приблизително около 3000 години пр. Хр. Плочките със символите се изпичали на огън, за да се изсушат. Освен глинените, дървените плочи също се смятат за предшественик на книгата. Използвани са предимно от римляните. Изписването върху тях е ставало с помощта на острие. С течение на годините плочките са били изместени от папируса, който е бил доста по-лек и лесен за пренасяне. Той бързо се превърнал в най-разпространеното средство, върху което се пишело през античността. Изработван е по специална технология от палмови листа. Папирусовите книги са били навивани под формата на руло, тъй като закрепените един към друг няколко листа достигали дължина около 10 метра. През епохата на елинизма в град Пергам е намерена алтернатива – пергаментът, който се прави от обработени животински кожи. Той се оказва по-удобен, здрав и дълготраен и скоро се налага като основен материал за създаване на ръкописи. След няколко столетия – през II в. сл. Хр., пергаментът също бива изместен от откритата в Китай хартия. Дълго време технологията за производството ѝ остава в тайна. През VIII в. обаче арабите я разкриват и започват пренасянето ѝ в Европа през XII-XIII в. Ролята на книгата в живота на хората започва да нараства, особено с развитието на европейските градове и създаването на първите университети. Книги се събират и в частни библиотеки, много популярни през XIV и XV в.

Следващият етап в развитието на книгите е появата на печатането. Преди него основният начин за разпространението на писменото

слово е копирането му на ръка – ръкописът.

През Средновековието ръкописните книги са изработвани в специални работилници, наречени скриптории, намиращи се в манастирите. Написването на текста и украсата са дело на монаси-калиграфи, специализирали се в тази дейност.

В Европа началото на книгопечатането е поставено около 1445 г. от Йохан Гутенберг. Книгите навлизат в своята „индустриална“ ера, вече не са единични бройки, произвеждани по поръчка, а стават достъпни за повечето хора, тъй като и цената им спада драстично.

С развитието на индустриалната революция започват да се използват парни печатни преси. В началото на XIX в. с тях е възможно да се изработват до 1100 листа на час, но словослагателите могат да набират не повече от 2000 знака за същото време. В края на века са внедрени монотипната и линотипната преса, като се достига до 6000 знака. Към средата на XX в. производството на книги в Европа надминава 200 хил. заглавия годишно.

Днешната реалност – ерата на цифровизацията и бързите технологии, неминуемо обхваща и формата на книгата, като разшири обхвата ѝ и вече може да бъде намерена на електронен носител. Електронната книга е файл, съдържащ текст и понякога картинки, с научно или художествено съдържание. Обикновено те са варианти на съществуващи хартиени книги. За създател на електронната книга се приема Майкъл Харт, който е и баща на първата електронна библиотека – проекта „Гутенберг“. Развитието на технологиите и интернет помага за популяризирането, а и за комерсиализирането на електронните книги. Освен електронни библиотеки, се появяват и такива книжарници, където търсенето и работата с файловете са много по-бързи и по-лесни от традиционните. Много от хората са привърженици на иновативния вариант, като дори се появява твърдението, че той ще измести традиционния хартиен. Според други обаче нито едно електронно издание не може да пресъздаде същата романтика и контакт с читателя, както хартиената книга.

Флора ХАДЖИЙСКА,
библиотекар

ВЕЛИКДЕН В РОЗОВО

Благодарение на загрижената и отговорна работа на църковното настоятелство, съчетана с дейността на читалището, Великденският празник бе отпразнуван по най-тържествен начин. В продължение на месец настоятелство и миряни посещаваха църквата за молитва и придаване приветлив вид на храма и двора, който с подредбата си отец Любомир превърна в истински манастир.

Новото, което направи по-привлекателен Великденският празник, е решението на секретаря на читалището Васка

службата, секретарят на читалището г-жа Спасова реши и за други по-големи християнски празници да се организират религиозни песнопения.

С възгласа „Христос воскрес!“ хората от Розово ликуват и живеят с вярата, че Бог и Великден носят надежда за нов живот, за живот без омраза, за любов между хората, спокойствие и благополучие в страната.

Както повелява традицията, гостуваха кумци у кумовете с червени яйца, вино, каниска – баница, пита и агнешко бутче или пиле. Срещаша се усмих-

За вас, зрелостници

НАБЛИЖАВАТ МАТУРИТЕ

През май ще бъдат проведени тазгодишните матури по БЕЛ и задължително избираем предмет.

За 21 и 23 май 2012 г. 34-ма зрелостници от ПГСА са заявили желанието да се явят на държавен зрелостен изпит – 28 ученици от завършващите през тази учебна година и 6 от предходни, сподели директорката Стоянка Йорданова.

Матури са проведени за първи път в България преди 130 години. Зрелостниците в различни периоди е трябвало да полагат между 2 и 6 писмени и 5-6 устни изпита. Учебните предмети, върху които зрелостниците най-често са държали

изпити, са: български език, математика, различни чужди езици, физика, химия, история.

Държавни зрелостни изпити са проведени за първи път у нас през 1878 г. Матурите са били задължителни за всички, завършили от 1892-ра до 1965 г.

До 2002 г. бе възможно освобождаването от зрелостни изпити при условие, че учениците са завършили успешно последния гимназиален клас с оценка най-малко Много добър (5) и имат средноаритметично от годишните оценки по съответния учебен предмет най-малко Мн. добър (5).

„Априлци“

ЗАПОВЕД

№ РД – 168/19.04.2012 г., гр. Брацигово

На основание чл. 44, ал. 1 и ал. 2 от ЗМСМА и във връзка с отпочване на полските работи в земеделските имоти, намиращи се на територията на град Брацигово, както и с опазването им от посегателства през стопанската 2011/2012 година

ЗАБРАНЯВАМ:

Пашуването на всякакъв вид животни под какъвто и да е предлог в ниви, ливади и трайни насаждения, собственост на физически и юридически лица.

За нивите и ливадите забраната важи от 20.04 до 30.10.2012 г., а за трайните насаждения – целогодишно.

При констатиране на нарушения да се налага глоба от 50 до 500 лв., съгласно чл. 28, т. 1 от Наредба № 1, приета от ОбС – Брацигово.

Настоящата заповед да се доведе до знанието на всички заинтересовани лица за сведение и изпълнение по местния радиовъзел и вестник „Априлци“.

Контрол по изпълнението ѝ възлагам на Зинаида Глухчева – гл. експерт ЗГВ в Община Брацигово и на полската охрана.

Васил ГЮЛЕМЕТОВ,
кмет на община Брацигово

Съгласувал: М. МАДАРОВА,
секретар на Община Брацигово

Изготвил: З. ГЛУХЧЕВА,
гл. експерт ЗГВ

Спасова и ръководителя на битовата група Славка Кушлева, съгласувано с отец Любомир, да участват в петъчната служба със заупокойни песни, посветени на Христос.

Жените се справиха отлично. С изпълнение, поведение и облекло те показаха на обикновените миряни смирение и пример за държание в храма.

Независимо че населението на селото е намалало, храмът бе пълен. Службата се водеше от йеромонах Йоан, а пригласяването с четене и пеене бе дело на дългогодишната клисарка баба Кръстанка Спасова.

Всички със запалени свещи се включихме в така нареченото погребално шествие в памет на Христос и спазвайки всички канони пред плащеницата.

Вдъхновена от успеха на битовата група в

нати, празнично облечени деца с букети цветя, които по улицата закачливо се чукаха с червени яйца за здраве.

Продължават розовци да мечтаят за някогашната розовска въртележка, направена от дядо Кольо Русинов, и да се надяват, че с усилия от страна на читалище и кметство и дарения на местни бизнесмени възстановяването ѝ ще бъде реалност.

Привечер на Великден на площада засвири групата на местния музикант Йордан Христов.

Насъбраха се хората. Видно бе, че гостите бяха много – изселени розовци, техни наследници и приятели.

Хубавата народна музика, прекрасните песни на певицата създадоха настроение. Изви се кръшно хоро, което продължи да късно през нощта.

Катя КОМИТОВА

